यजमानाय गृहाद्बहिःसञ्चरते, 'यथा शमसत्' येन प्रकारेण सुखं भवति। 'दुरोणे' गृहे च, 'यथा शमसत्' येन प्रकारेण सुखं भवति। हे 'सूर्य्य', 'तद्धेहि' तथा कुरु। किञ्च 'चित्रं' मणिमुक्तादिरूपेण नानाविधं, 'द्रविणञ्च,' 'धेहि' सम्पादय॥

अथ हविषो विकल्पितामन्यां याज्यामाह। "चित्रं देवानामुदगादनीकम्। चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः [३]। आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरीक्षम्। सूर्य्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च" इति। 'चित्रं' ताम्रारुणवभ्रुत्वादिरूपेण विचित्रं, सूर्य्यमण्डलं 'उदगात्' उदयं प्राप्नोतु। तदेव वैचित्र्यमन्यत्राम्नातम्, असौ यस्ताम्रो अरुण उत वभ्रुः सुमङ्गल इति। कीदृशं मण्डलं, 'देवानामनीकं' दीप्यमानबहुरश्मिरूपाणां देवानां सैन्यमदृशं, तथा 'मित्रावरुणाग्न्यादीनां', सर्व्वेषां दृष्ट्यनुग्राहकत्वेन 'चक्षु'स्थानीयं, 'जगतः' जङ्गमस्य प्राणिजातस्य, 'तस्थुषश्च' स्थावरस्यापि, 'आत्मा' प्रत्यगात्मत्वेन हृदयेऽवस्थितः, 'सूर्य्यः,' लोकत्रयम् 'आप्राः' सर्व्वतः स्वचैतन्येन स्वरश्मिना च पूरितवान्॥

अथ त्वाष्ट्रं वडबमालभेतेत्यस्य पशोः सूक्ते वपायाः पुरोडाशस्य याज्यानुवाक्ययोश्चत्वारि प्रतीकानि दर्शयति। "त्वष्टा दधत्तन्नस्तुरीपम्। त्वष्टा वीरं पिशङ्गरूपः" इति। त्वष्टा दधदिन्द्रायेति वपायाः पुरोऽनुवाक्या। सा चेयं समिद्ध इन्द्र उषसामित्यत्र व्याख्याता। तन्नस्तुरीपमधपोषयिन्निति वपाया याज्या। सा चाग्निना रयिमश्नवदित्यत्र व्याख्याता। त्वष्टा वीरं देवकाममिति पुरोडाशस्य याज्या। सा चाग्निपुरोडा-